



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Eidem. 138.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

mine rifum mouebis. Vnde etiam quidam fugiunt, ansam homini contentionis ac rixae cupido praebere metuentes) verum inuestigatis diligenter argumentis solutiones habebis. Hallucinatur enim interpretationes, argumentis ac materiis destitute.

γίλωτα. διὸ καὶ τινὲς φεύγουσι, λαβὼν φιλομαχοῦν ἀνθρώπων δύναμις δίδωτες, ἀλλὰ τὰς ὑποθέσεις ἀκριβῶς ζητήσας, ἕξαι τὰς λύσεις. τυφλῶται. καὶ αἱ ἐπιλυμαὶ τῶν ὑποθέσεων χρεύσασαι.

Apollonio Episcopo. 137.

Ἀπολλωνία ἐπισκόπου. ρλζ.

Ego adulationem timore valentiorē ac molestiorem esse assero. Nam quae vis efficere nequit, officium efficit: ac frequenter eos, quos merus minimē subegit, assentatio in seruitutem addixit. Quocirca nobis faciendum est, vt & aduersus metum, & aduersus blanditias (hoc est aduersus duos seruiles affectus) strenuum animum praestemus: ac veritatem solam colamus.

Ἐγὼ τὸ φόβον τῶν κολακείων δυνατώτερον καὶ ἀργαλεώτερον εἶναι φημι. ὅσα γὰρ μὴ δύναται ἀνάγκη, δύναται θεραπεία, καὶ τὸς μὴ χειραθέντας ὑπὸ φόβου, κολακεία πολλὰ καὶ κατεδύλωσά το. καὶ οὐ καὶ παρὰ φόβον, καὶ παρὰ θαπείαν μὴ ἀνδρίζεσθαι. ἐλάττερον καὶ ἀνελευθερον τὸ πάθος. τὴν δ' ἀλήθειαν μόνον τιμῶν.

Eidem. 138.

Τῷ αὐτῷ. ρλθ.

Probum virum, & Dei amantem, & hominum item amore praeditum esse oportet: vt nec ob virtutis sublimitatem, animūque diuini numinis additū & consecratū homines cōtemnat, nec rursūm propter homines diuinum numen negligat. Quamuis enim charitas erga Deum multo maior sit: tamen si cum charitate ac beneuolentia erga homines connectatur, magis explendescit.

Χρὴ τὸν εὐδόκιμον καὶ φιλόθεον εἶναι καὶ φιλάνθρωπον, ἵνα μήτε διὰ τὸ ἕψος τῆς ἀρετῆς, καὶ τὸ ἀνακείδασθαι τῷ θεῷ τῶν ἀνθρώπων καταφρονοῖν, μήτε διὰ τὸς ἀνθρώπων τὸ θεῷ ἀμελοῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη ἢ παρὰ τὸ θεῷ, εἰ καὶ μέγαν ἔσθαι πολλῶν τῶν παρὰ ἀνθρώπων, συμπληρωμένη, λαμπροτέρα γίνεται.

Nilo. 139.

Νείλω. ρλθ.

Tres illi pueri, ac Daniel, curiosam & superuacaneam Chaldeorum disciplinam minimē didicerunt: caue id existimes. Nā qui tantam suae erga Deum pietatis curam gesserunt, vt ne regios quidem cibos perciperent, vnquamne, etiamsi mille ipsis mortes propositae fuissent, ad seruilem doctrinam prouolui sustinuisent? Quod autem haec verba sint, locupletissima testis est sacra Scriptura, his verbis utens: Dedit eis Grammatica & Sapientia. hoc est: Expectatione omni ac spe celerius doctrinam in literis sitam capiebant. Per Gramma-

Οὐ τὴν τοῦ θεοῦ χαλδαίους περὶ ἑρρον παίδευσιν ἔμαθον οἱ παῖδες οἱ τρεῖς καὶ ὁ Δανιήλ. μὴ τὴν τοιομίαν. οἱ γὰρ ποσαὶ τὴν τὴν εἰς τὸ θεῷ εὐσεβείας τὴν ἐμμέλειαν ποιησάμενοι, ὡς μὴ δὲ βραμάτων βασιλικῶν μεταλαβῶν. πότε ἐν λυέχοντο. εἰ καὶ μύριοι ἠπειλήθησαν θάνατον, εἰς ἀνελευθερον παίδευσιν ἐκκυλιόθησαν. ὅπ δὲ ταῦθ' ἔπας ἔχει μαρτυρῶν ἀξιόχρεως. ἡ γραφή λέγει. δέδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σοφίαν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ, καὶ ἔπει πάσης παρὰ δόξιας ὀξύτερον καὶ ἐλπίδος ἀνώτερον, ἐδέχοντο. τὴν οὖν γραμμασί